

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Stefan Aguiar

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI HOTĂRÂREA NR. 11 J/30 iunie 2010

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâților A.I., judecător în cadrul Judecătoriei C. și A.I.P., judecător în cadrul Judecătoriei C., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență și nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a și e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători și pârâții judecători A.I. și A.I.P.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția a procedat la ascultarea pârâtei judecător A.I. cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant arată că, prin memoriile înregistrate la Consiliul Superior al Magistraturii, petenta S.C. L. S.R.L. G. și Camera Executorilor Judecătorești de pe lângă Curtea de Apel

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

C. au formulat sesizări vizând modul de soluționare de către domnii judecători A.I. și A.I.P. a cererilor privind încuviințarea executării silite, invocându-se faptul că interpretarea dată de domnii judecători dispozițiilor art. 371¹ alin. 1 Cod de procedură civilă reprezintă un abuz, generând întârzieri în executare.

În fapt, comisia de disciplină, prin reprezentant, arată că prin Ordinele de serviciu nr. 36/29.07.2009 și 38/4.09.2009 emise de președintele Judecătoriei C. au fost desemnați judecătorii cu atribuții privind activitatea de încuviințare a executării silite, printre aceștia aflându-se și domnii judecători A.I.P. și A.I., ordine de serviciu ce au fost aprobate ulterior în ședința colegiului de conducere din data de 8.09.2009.

În toate ședințele de judecată a cererilor de încuviințare a executării silite, desfășurate pe perioada vizată de Ordinul de serviciu nr. 36/29.07.2009, domnii judecători au invocat, din oficiu, excepția nelegalei constituirii a completului de judecată, reținându-se în principiu că, asupra cererii de încuviințare se pronunță președintele instanței de executare, adică președintele judecătoriei și că potrivit dispozițiilor art. 105 alin. 1 Cod de procedură civilă, actele de procedură îndeplinite de un judecător incompetent sunt nule.

Urmare invocării acestei excepții, în toate dosarele au fost emise adrese către executorul judecătoresc, în vederea formulării unui punct de vedere cu privire la excepție.

În toate cauzele în care domnii judecători A.I. și A.I.P. au invocat și admis excepția nelegalei constituirii a completului de judecată, aceștia au dispus înaintarea dosarelor președintelui Judecătoriei C. spre competență soluționare.

În continuare, se arată că, la data de 02.09.2009 a fost adoptată Hotărârea nr. 5/2009 a Adunării Generale a Judecătorilor din cadrul Judecătoriei C. privind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

protestul magistraților, prin care s-a decis ca începând cu data de 02.09.2009 să fie amânate toate dosarele aflate pe rolul instanței.

După încetarea protestului, domnii judecători au adoptat, în ceea ce privește cererile de încuviințare a executării silite, o practică deosebită de cea a celorlalți judecători delegați, procedând la acordarea de termene în cauzele respective pentru a se face dovada, de către creditor, a aducerii la îndeplinire a titlului executoriu prin bună învoială, practică adoptată inclusiv în dosarele în care invocaseră excepția nelegalei compuneri, sens în care au fost emise adrese către creditorii din dosarele respective.

Întrucât, în majoritatea cauzelor, exigența instanței nu a fost satisfăcută și nu s-a făcut dovada aducerii la îndeplinire a dispozițiilor titlului executoriu prin bună învoială, cererile de încuviințare a executării silite au fost respinse ca prematur formulate.

Soluția de respingere a cererilor de încuviințare executare silită ca prematur formulate, a generat practică neunitară la nivelul Judecătoriei C., astfel că toți magistrații judecătoriei care au participat la întâlnirea din 09.12.2009 privind practica neunitară din cadrul instanței, și-au exprimat opinia în sensul că, în Codul de procedură civilă nu este prevăzută o procedură amiabilă, prealabilă sesizării instanței cu cererea de încuviințare a executării silite, pe care creditorul ar fi obligat să o parcurgă.

În continuare, Comisia de disciplină apreciază că maniera de interpretare distorsionată a normelor procedurale, impunerea unor condiții, precum parcurgerea obligatorie a unei proceduri prealabile pe care legea nu o prevede, îmbracă forma abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

statul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constituind o nerespectare a normelor de procedură, din gravă neglijență.

Referitor la urmările faptei, se mai arată că părțile nu au avut interes să promoveze calea de atac, fiind mult mai interesați să introducă o altă cerere de încuviințare a executării silite.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, Comisia de disciplină apreciază că modalitatea de soluționare de către pârâții judecători a cererilor de încuviințare a executării silite, respectiv interpretarea dată prevederilor care statuează competența de soluționare a cererilor de încuviințare a executării silite, aplicarea principiului contradictorialității într-o procedură necontencioasă, cu consecința amânării în cursul lunii august 2009 a tuturor cauzelor pentru intervale cuprinse între două și cinci săptămâni, înaintarea tuturor dosarelor, în care a fost admisă excepția nelegalei constituirii a completului, președintelui instanței, amânarea cauzelor pentru prezentarea de dovezi în sensul parcurgerii unei proceduri prealabile formulării cererii de executare pe care legea nu o prevede, a condus la temporizarea procedurii.

Sub acest aspect, Comisia de disciplină arată că acuzațiile referitoare la temporizarea procedurii au fost formulate chiar de către autorii sesizărilor.

În raport de considerentele expuse, Comisia de disciplină pentru judecători apreciază că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

reținute în sarcina pârâților judecători A.I. și A.I.P. sens în care, solicită admiterea acțiunii disciplinare.

Pârâtul judecător A. I .P., având cuvântul, arată că la dosar nu există un act din care să rezulte că în august 2009 s-au înființat completele de judecată în materia încuviințării executării silite astfel că, în opinia sa, era normal să aibă dubii serioase cu privire la legalitatea ordinului nr. 36 din data de 29.07.2009 emis de președintele Judecătoriei C., mai ales că un judecător nu își poate desfășura activitatea decât în cadrul unui complet legal constituit, în care cauzele sunt repartizate aleatoriu.

În continuare, referitor la nesoluționarea în termen rezonabil a unui număr de 21 dosare, arată că termenele acordate în cauzele respective au fost justificate, pe de o parte, de acțiunea de protest a magistraților, iar pe de altă parte, de excepțiile invocate privind nelegala constituire a completului de judecată și a prematurității formulării cererilor de încuviințare a executării silite.

În ceea ce privește excepția nelegalei constituirii a completului de judecată, arată că, nu putea fi desemnat pe un complet nelegal constituit pentru realizarea activității de judecată, în condițiile în care președintele judecătoriei nu are aptitudinea de a înființa complete potrivit legii, situație în raport de care, în dosarele respective s-au acordat termene de maxim două sau trei săptămâni, în vederea soluționării acestei excepții.

Cu privire la excepția prematurității formulării cererii de încuviințare a executării silite, arată că, în opinia sa, aceasta este întemeiată din mai multe motive:

Astfel, o categorie a titlurilor executorii pentru care s-a solicitat încuviințarea executării silite, era constituită din contracte de credit, contracte de leasing, contracte de vânzare-cumpărare autentificate la notar, în care părțile au stipulat în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cuprinsul lor că orice neînțelegere decurgând din executarea contractului se va soluționa pe cale amiabilă, iar în cazul în care părțile nu se înțeleg vor apela la instanța de judecată, ceea ce înseamnă parcurgerea de către părți a unei proceduri amiabile anterior oricărui demers judiciar.

O altă categorie importantă de titluri executorii este dată de CEC-uri, bilete la ordin și cambii, procedura prealabilă fiind prevăzută de legile speciale care guvernează aceste categorii de titluri executorii.

Pe de altă parte, arată că în cazul celorlalte titluri executorii, înaintea executării silite, se impune notificarea debitorului și că executarea poate începe numai după ce se va comunica debitorului o somație, care trebuie făcută anterior cererii de încuviințare a executării silite.

Cât privește hotărârile pronunțate care au făcut obiectul cercetării disciplinare, arată că împotriva acestora s-au exercitat doar 15 căi de atac din care doar una a fost admisă, aceste soluții intrând în puterea lucrului judecat, ceea ce înseamnă că nu puteau face obiectul unei sesizări a comisiei de disciplină.

Pentru aceste considerente, precum și a notelor scrise depune la dosar, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

Având cuvântul, pârâta-judecător A.I., solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Deși situația de fapt reținută în sarcina sa, vizează soluționarea cu întârziere a unui număr de 8 dosare, din cele 1517 soluționate în anul 2009 (cinci dosare soluționate în 76 de zile de la înregistrare, două dosare în termen de 77 de zile de la înregistrare iar un dosar în termen de 79 de zile de la înregistrare), trebuie observat că în această durată de soluționare a cauzelor, este inclusă atât perioada până la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

acordarea primului termen de judecată, cât și luna septembrie 2009, în care au fost soluționate dosarele, fiecare dintre termenele acordate fiind de două săptămâni.

În acord cu susținerile pârâtului - judecător A.I.P., arată că, potrivit dispozițiilor legale în materia încuviințării executării silite, nu au fost înființate complete de judecată prin hotărâre a Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, fie prin hotărâre a Colegiului de conducere al Judecătoriei C., astfel că măsura de a ridica excepția nelegalei constituirii și de a acorda termen pentru a răspunde la aceasta, a avut loc pe fondul unor serioase dubii cu privire la legalitatea actului de desemnare.

De asemenea, arată că un aspect deosebit de important care trebuie reținut este și faptul că din cele 1608 dosare soluționate având ca obiect cereri de încuviințare a executării silite, 15 hotărâri au fost atacate cu recurs, din care doar unul a fost admis, apreciindu-se că hotărârea nu este nelegală, ci netemeinică, situația de fapt din dosar nefiind reținută corect.

Mai arată că art. 371¹ Cod procedură civilă prevede în aliniatul (1) că obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu se aduce la îndeplinire de bună-voie, iar în alin. (2) se precizează că în cazul în care debitorul nu execută de bună voie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, însă, apreciază că debitorul nu este obligat să își execute obligația în absența unei cereri a creditorului. Astfel, pasivitatea debitorului în privința executării obligațiilor sale nu are nicio sancțiune în absența unei cereri din partea creditorului, pe când pasivitatea creditorului este sancționată de instituția prescripției.

În final, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată și depune la dosar concluzii scrise.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, sub nr. 5/J/2010, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâților A.I. și A.I.P., judecători în cadrul Judecătoriei C., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență și nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a și e) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, în activitatea de judecată desfășurată de pârâții judecători în cadrul completelor desemnate să soluționeze cereri privind încuviințarea executării silite, prin maniera de interpretare distorsionată a normelor procedurale, au impus părților condiții și parcurgerea unei proceduri prealabile, pe care legea nu le prevede.

Totodată, s-a reținut că datorită modului în care pârâții judecători au interpretat normele ce reglementează atribuțiile și competența judecătorului delegat cu privire la executarea silită, cu consecința înaintării dosarelor președintelui instanței și, ulterior, restituirea acestora celor două complete inițial investite, precum și a dispozițiilor incidente în materia executării silite, prin instituirea obligației în sarcina creditorului de a urma o procedură prealabilă introducerii cererii de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

executare silită, obligație nereglementată de vreo dispoziție legală, au temporizat procedura de soluționare a unui număr mare de cauze.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

La termenele de judecată din 09.06.2010 și 30.06.2010 s-au audiat pârâții judecători (filele 64-66, 359-361) și s-a încuviințat pentru aceștia proba cu înscrisuri, respectiv cele aflate la dosar la filele 67 – 356.

Secția pentru judecători, analizând probele administrate în cauză, apreciază că faptele reținute în sarcina pârâților judecători A.I. și A.I.P. nu întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență și nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a și e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru a reține astfel, Secția a avut în vedere următoarele:

Prin Ordinul de serviciu nr. 36/29.07.2009 emis de președintele Judecătoriei C. (fila 216 din dosar nr. 2925/IJ/2009) au fost desemnați judecătorii cu atribuții privind activitatea de încuviințare a executării silite, precum și pentru soluționarea cererilor de autorizare intrare în încăperi și a celor de reunire a dosarelor de executare pentru perioadele de 03.08.2009 - 06.09.2009 și 10.08 – 06.09.2009, printre care pârâtul judecător A.I.P. pentru fiecare zi de marți, completul ex.civ. 2 și pârâta judecător A.I. pentru fiecare zi de miercuri, completul ex.civ.3.

Ordinul de serviciu nr. 36/29.07.2009 a fost aprobat ulterior, în ședința colegiului de conducere din data de 08.09.2009 (fila 12, dosar 3036/IJ/2009).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În toate ședințele de judecată a cererilor de încuviințare a executării silite desfășurate pe perioada vizată de Ordinul de serviciu nr. 36/29.07.2009, respectiv luna august 2009, pârâții judecători au invocat, din oficiu, excepția nelegalei constituirii a completului de judecată.

Ca urmare a invocării acestei excepții, în perioada 04.08.2009 – 01.09.2009 toate dosarele cu acest obiect au fost amânate iar ulterior, pârâții judecători A.I. și A.I.P. au admis această excepție și au dispus înaintarea dosarelor președintelui Judecătoriei C. spre competentă soluționare.

Respectivele dosare au fost înaintate la 11.09.2009 de către pârâțul judecător A.I.P. și la data de 15.09.2009 de către pârâta judecător A.I..

În consecință, președintele instanței a procedat la soluționarea incidentului procedural, prin rezoluție motivată dată în fiecare dosar, acordând termene la completele inițial învestite, și anume la datele de 15.09.2009 și respectiv 16.09.2009.

După aceste date, pârâții judecători nu au mai invocat în cauzele nou intrate cu același obiect, această excepție.

La data de 02.09.2009 a fost adoptată Hotărârea nr. 5/2009 a Adunării Generale a Judecătorilor din cadrul Judecătoriei C. privind protestul magistraților, prin care s-a decis ca începând cu data de 02.09.2009 să fie amânate toate dosarele aflate pe rolul instanței.

După încetarea protestului magistraților, pârâții judecători A.I. și A.I.P. au procedat la acordarea de termene în cauzele respective pentru a se face dovada, de către creditor, a aducerii la îndeplinire a titlului executoriu prin bună învoială, sens în care au fost emise adrese către creditorii din dosarele respective.

Întrucât, în majoritatea cauzelor, exigența instanței nu a fost satisfăcută și nu s-a făcut dovada aducerii la îndeplinire a dispozițiilor titlului executoriu prin bună învoială, cererile de încuviințare a executării silite au fost respinse ca premature formulate.

Dintre toate aceste cauze, în 15 s-a exercitat calea de atac a recursului, un singur recurs fiind soluționat în sensul admiterii, cu consecința modificării hotărârii și admiterii cererii (decizia nr. 163/10.02.2010 a Tribunalului C.), celelalte nefiind soluționate până la data exercitării acțiunii disciplinare.

Măsurile dispuse de pârâții judecători A.I. și A.I.P. au avut ca efect soluționarea unui număr de 8 și respectiv 21 dosare, la intervale de timp de până la 100 de zile de la înregistrare.

Soluția de respingere a cererilor de încuviințare executare silită ca premature formulate, urmare a împrejurării că nu s-a făcut dovada de către creditor că a încercat, în prealabil, realizarea dispozițiilor titlului executoriu prin bună învoială, a generat practică neunitară la nivelul Judecătoriei C.

Acest aspect, dar și altele ivite pe parcursul soluționării cererilor de încuviințare executare silită, unele desprinse tot din activitatea pârâților judecători (consecința lipsei semnăturii președintelui instanței sau a judecătorului delegat de pe formula executorie, cerința existenței graficului de rambursare a creditelor bancare sau aceea a notificării debitorului în aceste cazuri), au fost discutate în cadrul întâlnirii cu privire la problemele de practică neunitară din data de 09.12.2009, ședință la care pârâții judecători nu au participat.

Toți magistrații care au participat la întâlnirea din 09.12.2009 și-au exprimat opinia în sensul că, în Codul de procedură civilă nu se reglementează o

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedură amiabilă, prealabilă sesizării instanței cu cererea de încuviințare a executării silite, pe care creditorul ar fi obligat să o parcurgă, în această procedură analizându-se doar existența titlului executoriu și calitatea de debitor și de creditor a părților; că în procedura executării silite nu se poate analiza prescripția executării silite; că nu există nici un impediment ca într-un dosar de executare să fie mai mulți debitori; că nu constituie cerințe ale încuviințării executării silite existența graficului de rambursare a creditelor bancare sau notificarea debitorului în aceste cazuri; că lipsa semnăturii președintelui instanței sau a judecătorului delegat de pe formula executorie nu duce la respingerea cererii de încuviințare a executării, aceste aspecte fiind menționate în minuta întocmită conform art. 26¹ din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor de judecată (fila 198 dosar 3036/IJ/2009).

Ulterior ședinței, președintele instanței a comunicat pârâtului judecător A.I.P. rezultatul întâlnirii din 09.12.2009 (fila 203 dosar 3036/IJ/2009).

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în varianta exercitării funcției cu gravă neglijență, reținută în sarcina pârâților judecători, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 97 alin. 2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, orice verificare efectuată în legătură cu activitatea unui judecător sau procuror, ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare, nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărâri judecătorești și măsurile sau soluțiile adoptate în cursul urmăririi penale. Controlul administrativ este permis doar pentru asigurarea desfășurării regulamentare a activității, forma exterioară de îndeplinire a sarcinilor de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

serviciu și celelalte chestiuni îndepărtate de esența activității jurisdicționale propriuzise.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată și modificată, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.

Principiile fundamentale privind independența judecătorilor prevăzute atât de legislația națională cât și de cea europeană, cu referire la Recomandarea nr. 94 (12) a Comitetului de Miniștri adoptată la 13 octombrie 1994, Principiile fundamentale ale Națiunilor Unite privind independența judecătorilor și Carta Universală a Judecătorului, stabilesc obligația judecătorilor de a pronunța decizii imparțiale, bazate doar pe o evaluare a faptelor și pe propria lor interpretare a legii.

În îndeplinirea atribuțiilor sale profesionale, judecătorul se supune numai legii și va ține seama doar de aceasta.

Interpretarea textelor legale aplicabile cazului cu care a fost învestit este în atribuția esențială și exclusivă a judecătorului cauzei, iar rezultatul operațiunii de interpretare și soluția dată speței nu poate face obiectul unei cenzuri administrative.

Reținerea acestei abateri este condiționată de modul în care trebuie definită noțiunea de gravă neglijență în înțelesul art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Legea nu conține o astfel de definiție însă, la conturarea noțiunii de gravă neglijență trebuie avute în vedere normele constituționale prevăzute la art. 124 alin. 3.

Conform acestei dispoziții, judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta înseamnă că, în interesul respingerii influențelor nepermise,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

hotărârile judecătorești sunt, ca principiu, scoase de sub imperiul unei autorități de supraveghere.

Faptul că situația de fapt și cea de drept pot fi interpretate uneori în moduri diferite și pot fi susținute cu argumente este de esența jurisdicției.

Prin urmare, în măsura în care este vorba despre esența activității de judecată, măsurile de supraveghere pot fi considerate admisibile în mod excepțional, numai dacă este vorba de o greșeală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește chiar și cea mai slabă justificare, spre exemplu când hotărârea se dă cu încălcarea clară și evidentă a legii, bazându-se în același timp pe o motivare străină de drept.

Aplicarea și interpretarea normelor de procedură face parte din activitatea de judecată, activitate ce nu poate fi cenzurată decât prin căile de atac prevăzute de lege, singurele mijloace juridice permise de dispozițiile constituționale prin intermediul cărora se poate solicita verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești și remedierea erorilor săvârșite.

Or, așa cum rezultă din declarațiile pârâților judecători, coroborate cu actele depuse la dosar, hotărârile pronunțate de aceștia în materia executării silite cuprind argumentele de fapt și de drept pe care și-au întemeiat soluția iar împotriva acestora sunt declarate căi de atac, asupra problemelor de drept invocate urmând să se pronunțe instanța de control judiciar.

Mai mult, Secția reține că practica adoptată de către pârâții judecători în soluționarea cererilor de încuviințare executare silită nu este singulară la nivelul Judecătoriei C., din înscrisurile depuse la dosar de aceștia rezultând că aceeași opinie este împărtășită și de alți colegi care soluționează același gen de cauze (filele 232-272 din dosar nr. 5/J/2010).

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, Secția reține că fapta pârâților judecători A.I. și A.I.P., de a interpreta în mod diferit față de opinia majoritară a celorlalți colegi judecători din cadrul Judecătoriei C. a unor dispoziții legale, nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu referire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția reține că pentru a atrage răspunderea disciplinară, este necesar ca judecătorul să manifeste în mod repetat o lipsă de rigurozitate în aplicare normelor legale ce asigură soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, iar tergiversarea să se datoreze conduitei culpabile a magistratului.

Astfel, se reține că pârâții judecători au invocat excepția nelegalei constituirii a completului de judecată numai în dosarele având ca obiect cereri de încuviințare executare silită care au avut termene de judecată în luna august 2009, perioadă cât Ordinul de serviciu nr. 36/29.07.2009 emis de președintele Judecătoriei C. prin care au fost desemnați judecătorii cu atribuții privind activitatea de încuviințare a executării silite nu a fost aprobat de colegiul de conducere al instanței.

Această soluție a fost adoptată motivat de faptul că pârâții judecători A.I. și A.I.P. au apreciat că președintele Judecătoriei C. nu avea competența, potrivit legii, să înființeze prin ordin complete specializate în materia încuviințării executării silite, această competență revenindu-i fie Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii fie Colegiului de conducere al instanței.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din probatoriul administrat în cauză, se constată faptul că, după ședința Colegiului de conducere al Judecătoriei C. din data de 08.09.2009, în care a fost aprobat Ordinul nr. 36/2009, pârâții judecători, în dosarele având ca obiect cereri de încuviințare a executării silite, nu au mai invocat această excepție astfel că nu se poate reține că aceștia au manifestat o lipsă de rigurozitate în aplicarea dispozițiilor legale privind soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Cu privire la interpretarea dată de pârâții judecători dispozițiilor incidente în materia executării silite și care a condus la acordarea unor termene de judecată pentru a da posibilitatea creditorilor să prezinte dovezi în sensul că au încercat executarea prin bună învoială a obligației stabilite în titlu, așa cum s-a reținut anterior, reprezintă o chestiune de judecată și poate fi censurată doar prin căile de atac prevăzute de lege.

Mai mult, din declarațiile pârâților judecători și actele depuse la dosar de aceștia rezultă că, dintr-un total de 1517 și respectiv 1111 cauze civile soluționate în cursul anului 2009, doar în 8 și respectiv 21 dosare având ca obiect cereri de încuviințare silită, s-a reținut de către comisia de disciplină pentru judecători nerespectarea normelor privind soluționarea cu celeritate a cauzelor, respectiv în dosarele în care fie părțile au prevăzut prin contract că vor încerca rezolvarea pe cale amiabilă a litigiului, fie această procedură prealabilă este prevăzută în legi speciale.

Astfel, deși în cele 8 și respectiv 21 dosare având ca obiect cereri de încuviințare a executării silite, soluționate de pârâții judecători, a avut loc o temporizare a procedurilor judiciare, acestea fiind soluționate la intervale de până la 100 de zile de la data înregistrării, nu se poate reține că acest fapt se datorează atitudinii culpabile a pârâților judecători în condițiile în care unele amânări au

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fost dispuse ca urmare a protestului magistraților, iar măsurile dispuse pe parcursul soluționării cauzelor au fost argumentate în fapt și în drept, acestea putând fi cenzurate doar în căile de atac prevăzute de lege.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâților judecători A.I. și A.I.P..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnilor A.I. - judecător la Judecătoria C. și A.I.P. – judecător la Judecătoria C., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului